

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 09.11.2011. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на данашњи главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Веселин Мрдак**
- окривљени **Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић,**
- браниоци, **адв. Ивана Томовић, адв. Павле Литричин, адв. Бјелетић Радмила и адв. Мирослав Перковић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо од сведока преко Жупанијског суда у Осијеку, да ли се чујемо?

Судија Жупанијског суда у Осијеку **Анте Кресић:** Чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је судија Ковач?

Судија Жупанијског суда у Осијеку **Анте Кресић:** Судац **Анте Кресић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Анте Кресић, добар дан.

Судија Жупанијског суда у Осијеку **Анте Кресић:** Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је од сведока приступио?

Судија Жупанијског суда у Осијеку **Анте Кресић:** Данас су приступили сведоци **Иван Белај и Славко Залај.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Матилда Вранић и Драган Скелеција су болесни?

Судија Жупанијског суда у Осијеку **Анте Кресић:** Матилда Вранић због старости није у могућности приступити, а сведок Драган Скелеција је наводно на умору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А госпођа Матилда Вранић?

Судија Жупанијског суда у Осијеку **Анте Кресић:** Наводно због старости не може приступити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Да ли може онда ући сведок **Иван Белај.**

Судија Жупанијског суда у Осијеку **Анте Кресић:** У реду.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одржи саслушањем сведока Ивана Белаја.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

СВЕДОК ИВАН БЕЛАЈ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви приђите ако Вам је лакше. Дobar дан господине Белај, да ли се чујемо? Само се приближите микрофону да би Вас ми чули. Да ли се чујемо?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете само мало гласније да би Вас ми чули овде.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Покушаћу, покушаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, господин Иван Белај, од оца Јосипа, је ли тако?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте када и где?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: 13.04.1966. године, Дубошевица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са станом, где живите?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: У Дубошевици, Иве Гргића 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак против четири лица ја ћу Вам рећи њихова имена, Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић. Да ли сте у сродству или у завади са овим лицима?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате одговарати на питања која Вас, односно Ваше блиске сроднике може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете. Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, Ви само поновите за мном – заклињем се.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему о чему будем питан, говорити само истину.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да ћу о свему о чему будем питан говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока јер се пред Вишим судом у Београду води поступак против ова четири лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Стављено им је на терет да су у временском периоду од августа 1991. године па до краја исте године, извршила ово кривично дело тако што су противправно затварали, повређивали телесни интегритет, нечовечно поступали и извршили више убистава појединих цивила. Ми имамо Ваш записник, тј. два записника које сте сведочили, и то један у Жупанијском суду у Осијеку 05. српња 1995. године, а други записник је од 24.03.2010. године. Да ли остајете при ономе што сте тада рекли?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да нам кратко испричате, шта се то десило, својим речима, шта Вам је познато о тим догађајима и да ли су нека од ових лица учествовала. Ево изволите.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Па од ових лица, Бертић и Вукшић, овај, ову двојицу из виђења вероватно знам али по презимену и имену, не. А шта се дешавало – био сам припадник полиције Републике Хрватске где су ме у Дубошевици заробиле њихове такорећи паравојне постројбе, ја сматрам са чак неким четничким

обележјима. Ухваћен сам и тучен одмах на паркиралишту у Дубошевици, одведен у Бели Манастир и касније као што стоји у исказима, и психички и физички малтретиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте одведени у станицу милицијеђ САО Крајина, како сте и Ви овде изјавили, ко је био од Ваших мештана? Видим да сте овде навели нека имена, и шта се дешавало, ко Вас је физички и психички малтретирао, да ли то можете мало боље да нам објасните?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Па малтретирани су ко је како стигао тамо од њих, а мислим да је Вукшић, Бертић, овде нема, ја не знам да ли се води истрага против њих, Јарић и Светозар Вранић, они су били тамо заповедници, то је било пијано и ударало где се стигло, тако да битно је било да сам био Хрват, а друго остало ништа ме нису ни питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете објаснити како је дошло до тога, како су Вас тукли, да ли само Вас или и остале који су били? Овде имамо Вукшића и Бертића као окривљене, да ли можете да објасните шта су они радили?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Хоћете поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имамо Вукшића и Бертића. Да ли можете поновити шта су они урадили, кажете били су доле, којим радњама су то извршили, да ли се сећате?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Рукама и кундацима, било је неких мотки и безбол палица и питај бога са чим се нису користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте касније размењени, да ли сте изашли или?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Из Белог Манастира су ме одвели у Борово Село, то је војска пустила преко моста, они су то највероватније и организирали и тамо смо исто, наставили су нас тући, нико нас ништа није питао где смо суделовали, где смо били, једноставно су сматрали да смо сви усташе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако немате шта да додате, сада ће Вам тужилац поставити питање, па онда друге странке у поступку. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, господине Белај.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја заступам оптужбу у овом поступку и поставићу Вам неколико питања. Можете ли временски одредити када се све то догађало, почев од момента када сте ухапшени, па надаље за време Вашег боравка у СУП Бели Манастир?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Како мислите временски?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па у које време, месец, отприлике, да ли се сећате када је то било када сте Ви као полицајац ухапшени и доведени тамо у Бели Манастир, месец и година, оријентационо да ли можете да се сетите?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Мислим да је крај осмог месеца 1991. године, после пада Белог Манастира, не знам колико точно дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, ко Вас је то ухапсио, да ли знате некога по имену или некога од Ваших ранијих мештана или су то за Вас непозната лица?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Нису непозната, Јарић Милан и Урукало Душко и ту су били још њих тројица, четворица, балавци неки које су покупили на улици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су Вас ухапсили, у Белом Манстиру или у неком другом месту?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: У Дубошевици, у селу, већ сам дао изјаву пре две минуте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте дошли у СУП Бели Манстир, да ли су Вас предали некоме од тамошње полиције ако је те полиције уопште ту било или како су са Вама поступали када су дошли у зграду полиције у Бели Манастир?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Одвели су нас горе, такорећи на неко испитивање где су нас питали да ли имамо оружја и каквог оружја имамо, узели су нам све документе и послали доле у затвор. Касније су ови наставили, долазили ко је како хтео и тукли и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су том приликом направили неки записник, да ли сте Ви написали неку изјаву, да ли сте нешто потписали у вези тог испитивања Вашег?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Ја мислим да јесу нешто писали, то би требали питати исто господина Алајицу који је ослобођен на суду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви нешто потписали?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Не сећам се, после онолико батина, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, ко је изузев Вас те прилике још ухапшен и доведен у полицију Бели Манастир, од Ваших мештана или од оних које сте познавали?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Сећам се свог професора Паву Земљака и сина којег су тукли до бесвести исто тај господин Вукшић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко их је тукао?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Овај Вукшић, Вукошић, како се зове, Зоран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где их је то тукао, ту приликом саслушања или доле у тим просторијама?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Доле, не, у просторијама у затвору. Неке су одводили касније горе, али овај, то нисам видео или што се појединачно или по двојица у просторије горе у собе, када су навече пијани, онда су се иживљавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, да ли је те прилике са Вама био и Драго Скелеција?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Скелеција, Скелеција ми је познат, један мислим из Брањеног Врха, али сада не знам име.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јосип Ћосић?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стјепан Боровеац?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте за Паву и Владимира Земљака.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иван Зелембер?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Жељко Чичек?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Владимир Чизмар?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Ако је из Поповца, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чitam Вам имена лица за која сте Ви у изјави 1995. године пред Жупанијским судом у Осијеку тада изјавили да се сећате њих по имену да су те прилике били са Вама.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Знам шта ми читате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас је, рекосте тај Вукшић, Вукошић, како Ви зиате које је то лице, јесте га познавали од раније или да ли Вам је неко рекао ко је он и шта је он?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Познавао сам га прије рата, био је поштар у Белом Манстиру, носио је пошту за Петловац, ишао је пар пута бициклом, возио сам аутобус, пар пута по киши и по снегу сам чак стао и да уђе у аутобус, и бицикло и све сам му повезао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да Вас је те прилике физички малтретирали и овај Бертић. Јесте ли и њега познавали од раније?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Из виђења само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те прилике у том затвору, јесте ли знали ко Вас то физички малтретира?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Хоћете поновити?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали тада да је то тај Бертић кога Ви знате из виђења, да ли сте му знали име, презиме, надимак, да је то лице које Вас ту физички малтретира?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Нисам сигуран сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас разумео, извините.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Нисам сигуран, да ли су ми колеге у затвору доле, пријатељи рекли да је он то или сам знао, сада не могу да кажем. Фацу из виђења сам знао, али сада не знам, збиља не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате поуздано да Вас је то лице физички малтретирало доле у тим просторијама?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У исказу пред Жупанијским судом у Осијеку по замолници у марту месецу 2010. године, између осталог сте рекли, цититрам: «У бити готово сваки дан сам добијао батина од Зорана Вукшића званог «Поштар», не знам да ли има неки други надимак, он је био плавокос и висок, а био је и овај Бертић кога су звали «Векац», он ми је стављао пиштољ у уста и он ме је тукао палицом, тукли су ме по свим деловима тела». Да ли и даље остајете при том исказу?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да, носио је «38», колт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, нисам добро разумео.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Пиштољ који ми је гурао, «38» колт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су у Вашем присуству, изузев Вас, још некога на сличан начин физички малтретирали и тај Вукшић и Бертић које спомињете?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: За господина Јагетића из Поповца сам сигуран, а ове друге нисам био у присутности када су тукли, мада су сви долазили излупани и сви су рекли да је то «Поштар».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте дана провели у том затвору, да ли се сећате?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да будем искрен, нисам сигуран, свеукупно је било неких 21-22 дана са Боровим Селом и са Белим Манастиром заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете ближе одредити у Белом Манастиру?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли ближе временски одредити у Белом Манастиру колико сте провели доле у том затвору?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Четири до пет дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам лепо, немам више питања.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: (бранилац Зорана Вукшића) Реците ми господине Белај, изјавили сте да сте радили као полицајац. Јесте радили као полицајац и пре избијања ратних сукоба или и након избијања ратних сукоба?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Ако смем питати, какве то има везе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде Ви не можете да постављате питања, само је питање да ли сте били полицајац пре ратних сукоба или када сте постали полицајац, да ли сте били редовни полицајац?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Нисам био пре ратног сукоба.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала. Реците ми, на ком радном месту сте били распоређени након што сте постали полицајац?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Возач.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Возач? Када су Вас ухапсили тога дана, да ли је код Вас пронађено неко оружје?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте добили решење о задржавању?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Не.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Кажите ми, како су те просторије где сте били притворени, како су оне изгледале и где су се налазиле?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Занима Вас да ли је било окречено или шта Вас занима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само нас занима где су биле, значи у станици полиције или милиције?

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Или ван зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се налазиле, колико их је било, ето то је питање.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: У главној згради полицијске управе Бели Манастир, то је у подруму, имају два затвора и остале просторије су складишта.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је заједно са Вама, да ли су заједно са Вама били Владимир и Паво Земљак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо сада је малопре рекао да јесте, понављамо се са питањима, обојица, не морате да понављате одговор на исто питање.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: У којој сте просторији Ви били од тих просторија које сте сада навели?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Када се уђе са дворишне стране, правац у простирију се улази, директно из улаза.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Право, нисам разумела?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Од када познајете Зорана Вукшића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављамо исто питање.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Од 1987. године.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, након што сте размењени у Борову Селу, да ли сте после тога имали разговоре са истражитељима?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли су Вам приликом тих разговора приказиване, показиване неке фотографије?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Показиване су, али у Мађарској, прво сам са њима имао контакте.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли можете да се сетите, када је то било?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Мислим да је пред Божић 1991. године.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, господине Белај, шта сте Ви по струци, шта Вам је занимање овако, не сада, него тада?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Професионални возач.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Професионални возач. Реците ми јесте ли Ви као припадник резервног или причувног састава полиције, задужили били оружје неко?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Можете ли ми рећи које оружје, да ли је дуга цев?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Аутоматску пушку.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, јесте ли Ви раздужили то оружје или?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Не, одузето је оружје.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То одузето оружје из куће?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Не, не.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Него, где је одузето?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: У аутобусу када је било.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У аутобусу?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да, који сам возио, полицију.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је том приликом овог лишавања слободе вас који сте описали, да ли је тада одузето оружје или је претходно било одузето?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Тада је одузето.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тада је одузето?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, Ви сте код себе имали то оружје?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Не, у аутобусу је било, они су дошли по мене и аутобус отерали.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, осим тих дугих цеви, јесте имали рецимо ручне бомбе или било шта тако?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Не, имао сам малокалибарни пиштољ «берету» приватну.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Приватну. Да ли ми можете помоћи, ево сада да не гледам по годишту Вашем, колико сте година Ви имали тада?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: 25.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А од када сте били на списку причувног састава полиције Бели Манстир?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Петог месеца 1991. године.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи то је та два, три месеца?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, сада ћу Вас питати нешто, ако се можете сетити, колико сте Ви изјава дали поводом ових догађаја где сте Ви били да кажемо и жртва, где сте страдали, Вас тукли, колико сте изјава дали полицији, пред судовима, колико сте пута сведочили ако се можете сетити?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: У полицији једно два, три пута, колеге су попуњавале неке папире, а на суду сам био овај што сте рекли сада прошле године у десетом месецу, односно у трећем месецу и пре тога сам био у Вуковару за Борово Село, пре једно четири, пет година, не знам тачно.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, сада ћу Вас вратити, за Вас сигурно мало неугодне тренутке присећања, у погледу тог хапшења, лишења слободе, како год, заробљавања, најбоље да дамо тако један, односно неутралан термин, реците ми молим вас, да ли сте Ви ту били претучени, у каквом сте стању били и тако даље када сте довежени у полицију Бели Манастир?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Када сам довежен у полицијску постају Бели Манстир једанпут ме је ударио Душко Урукало са леђа, кундаком пушке.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То сте рекли.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: И онда су ме одвели, питали, питали, записали су нешто, сада као што сам рекао, не знам да ли сам потписао ту изјаву или нисам, а касније су нас тукли.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, када Вас је то Велимир Бертић стављао ту цев од пиштоља кажете «38», од тог хапшења колико је то прошло временски?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Није прошло, то је било приликом тамо на паркиралишту када сам ухапшен.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На паркиралишту?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како Вам је то стављао пиштољ?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Молим?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вам је нешто говорио при томе или било шта?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Хоћете да кажем шта ми је рекао или?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, реците, молим Вас.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Рекао је да ми јебе матер усташку и ухватио ме за косу, повукао главу назад и угурао ми цев пиштоља у уста.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли је још нешто радио?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Он није, он ме пустио касније, кажем, онда ме је Маџарац извео напоље код комбија и онда је главни био господин Јарић и онда ме је

испитивао за оружје, рекао сам да осим тог пиштоља који имам, кога су одузели већ, немам ништа и онда ме је ударио кундаком и ја сам пао доле. После су ме довели у полицијску станицу у Бели Манастир.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, под којим околностима сте Ви упознали пре тога господина Бертића?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Бертића сам из виђења знао у Белом Манастиру, пошто сам и сам био, овај, док сам био момак и возао сам се, цело време радио сам у «Прогресу» Бели Манастир, грађевинска фирма, возио сам аутобус, тако да сам се у слободно време мувао по Белом Манастиру.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, 1995. године, у каквим сте Ви односима били са господином Бертићем?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Са ким?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 1995. године.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Каквим односима, нисам га уопште виђао до 1991. године.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу Вам сада предочити, може и председник већа, али ја ћу Вам укратко да не би губили време и Вас малтретирани, Ви сте дали исказ 05. спрња 1995. године у Осијеку. Ту Ви не спомињете никакво стављање пиштоља у уста, Бертића не спомињете у било којем контексту, само да је осим поменутих, тамо у тим подрумским просторијама па набрајате кога, па видели сте Велимира Бертића звани «Векац», Ви нигде не наводите овај догађај да Вам је Велимир Бертић Вама, не другом, Вама лично стављао пиштољ у уста, док када је отворена ова исткага 2010. године, код суца истражног, мислим господина Ковача, спомињете управо сада Бертића и чак не ово што сте данас само рекли, да Вам је стављао пиштољ у уста него тамо кажете чак и да Вас је кундаком ударио.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Душко Урукало.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Душко Урукало.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Душко Урукало, дакле није Вас Бертић ударио, добро.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Не, нисам ни рекао да ме је Бертић ударио.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не знам како је вођен записник, али лично познајем господина Ковача и знам да је сениозан судач, али Ви сте овде, ја ћу Вам прочитати, «Бертић кога су звали «Векац»; он ми је стављао пиштољ у уста а он ме је тукао палицом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није ни он поменуо овде да га је ударио Бертић. Само још нешто да додамо, извините што Вас прекидам, када сте навели ово из 1995. године, рекли сте да је поменуо лице, тачно да је поменуо име и Бертића, али нисте прочитали цео пасус, «све те особе су нас тукле и малтретирале, не само мене, него и друге особе, несрпске националности које су се налазиле у тим подрумима», значи то је смисао целог тог пасуса, значи није да није помњао Бертића ни у ком својству.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он је помињао у контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су их сви тукли, значи ипак је поменуо.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али није споменуо стављање пиштоља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам не споримо да није поменуо.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А данас није споменуо никакву палицу, него само стављање пиштоља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико му није ни поменуо, ево сада сте га Ви питали. Јесте ли разумели питање браниоца? Питање је зашто нисте поменули да Вам је Бertiћ стављао пиштољ у уста тада 1995. године и тукли палицом?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да ли би господин одвјетник уопште сећао да га ја два дана тучем, а не као мене двадесет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пита.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да прође двадесет година.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је могуће ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да ја завршим, па онда можете Ви, само је питање зашто то нисте тада када Вам је сећање било ближе него после десет година, то је питање, зашто сте се сетили после десет, 2010. године, а не 1995. године?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Вероватно није ишло то питање, није ми се постављало, ја не могу, мени је лакше ако Ви питате, ја ћу вам одговорити на питање, вероватно није нико питао, али искази постоје, можете наћи, ја верујем да је полиција ће дати своје, па ћете видети да је то то.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Ви сте мало пре на питање судије рекли «Па видио бих да су вас тукли и да је прошло 20 година», је ли тако, «Да ли би се ви сетили». Реците ми управо због тих физичких повреда које сте добијали колико је Ваше ту сећање било очувано да сте могли да перципирате у сваком случају неку особу, јер мало пре кажете и сами да је Ваше сећање ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он то рекао. Питање, ајмо питање.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, требали сте ми дозволити унакрсно да испитујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћу Вам дати унакрсно кад будемо од 15. јануара можете унакрсно како год хоћете.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Уважавајући трауме које је сведок изнео ја стављам примедбу на његов исказ јер је контрадикторан досадашњим исказима, а и сам тврди да се не сећа доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неко од бранилаца питања? Изволите окривљени, имате ли ви питања? Може. Само се представите.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Пре рата возио си аутобус?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Која релација ти је била?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Немам релацију, возио сам у «Прогресу».

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Овде си рекао да си мене познавао пре рата и да си ме возио за Петловац.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да, с твојим бившим пријатељем Ђурђаком.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Је ли се налази Петловац у правцу Луча, шећеране и шумарине?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Па не бих рекао да је баш у правцу.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Немам више питања. Све што си изјавио лажеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша констатација. Добро. Ако нема питања, Бертићу, немате питања? Немате. Поставићу ја нека питања. Рекли сте да је Бертић имао «38 колт» пиштољ, да ли се сећате који је пиштољ носио Вукшић?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Мислим да је имао «магнум» са црвеном дршком он и Јарић исто «колт».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто колт?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Да. Мислим да су оба «колта» била његова, да је један дао Јарићу, никловани или не знам како се то каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, можете ли да опишете како је тада изгледао Вукшић? Да ли су носили они униформе неке и какве?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Имао је маскирну униформу, изгледао ко дрогирани магарац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас само без вређања.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо користити такве изразе. У Вашем исказу који сте дали и 1995. и 2010. нигде нисте споменули да сте видели да су тукли Паву Земљака и Владимира Земљака. Данас сте изјавили да сте видели да су их тукли, а раније сте изјављивали да су они долазили тучени и да су говорили да су их тукли, значи при чему остајете? Шта је тачно? Јесте ли видели кад су тукли Паву Земљака и Владимира Земљака или не?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: То што сам видео то мислим, како сад да Вам то објасним, то није било тучено, то су шамари падали овако кад су долазили у просторије, ако ме разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: А касније су их малтретирали, питајте бога с чиме, горе кад су их одводили на испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има у Вашем исказу да су они долазили и да сте рекли «Такође ми је познато да су осим Пава Земљака тукли и Владимира Земљака и такође је он говорио да га туку исто што су тукли и мене и његовог оца. Нисам био очевидац догађаја односно да би видео да Зоран Вукшић и Велимир Бертић неког преда мном туку», питање је да ли сте видели њих двојицу да доле туку неког где сте Ви били?

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања још чланови већа? Хвала Вам господине Белај што сте приступили.

Сведок ИВАН БЕЛАЈ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако може сада да уђе Славко Залај.

СВЕДОК СЛАВКО ЗАЛАЈ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Залај.

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само приђите мало ближе микрофону да би Вас боље чули.

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да узмемо само Ваше податке. Ми овде имамо Ваше податке од 26. вељаче 1997. године што сте дали у Жупанијском суду у Осијеку, значи отац Вам се зове Стјепан, је ли тако?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли адреса иста ова Петловац, Звонка Бркића 21?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Иста, иста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пољопривредни техничар је ли тако, по занимању?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте које године?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: 1943.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1943. године, где?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Степановци, Нашице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Нашице. Овде се води поступак против четири лица Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића, да ли сте у сродству са овим лицима или у завади?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни у сродству. Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, исто тако не морате да одговарате на питања која Вас односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете, то Вам је јасно?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве па Ви поновите за мном. Заклињем се.

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом говорити само истину.

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Да ћу пред судом говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: И ништа од онога што ми је познато нећу прешутјети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сам Вам рекао против ова четири лица је подигнута оптужница од стране Тужилаштва за ратне злочине због кривичних дела ратни злочин против цивилног становништва, а који се десио у временском периоду од августа 1991. године па до краја исте године и овим лицима стављено је на терет противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, мучење, нечовечно поступање и убиство већег броја лица. Ми имамо Ваш исказ који сте дали у суду 26.вељаче 1997. године, да ли има нешто да се измени од оног, да ли остајете при том исказу?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Остајем ја при том исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да нам испричате укратко, видим да сте овде у врло кратким цртама дали, шта Вам се десило, кад су Вас то одвели? Овде нема ни датума, значи кад се то десило да су Вас одвели, ко Вас је одвео, где сте провели једно време, ако можете да испричате укратко својим речима?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па точан ја се више и не сјећам, углавном концем осмога мјесеца 1991. године упали су у кућу, изударали и мене и сина. Мене одвели у станицу милиције, кад сам се вратио оданде они су по кући направили што су направили, покрали су, покупили новце, покупили златнину, све оно што супруга, ћерка или снаја нису имале на себе то су покупили. Између осталог и штеку цигарета су покупили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је дошао то код Вас, да ли се сећате?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па ја знам ко је мене тукао и сина. Мене је тукао Јарић, а сина је Вукшић, а ове друге дечке то су млади људи дечки били онда. Ја њих све и не познам, нити сам ја могао њих препознати јер они нису питали ништа него одмах ударили, ја сам пао доле, био сам једно вријеме у несвјести, е сад шта ја знам шта су они све радили и били по кући. Кад сам ја дошао к себи добио сам опет по глави и тако је то. Одвезли су ме у Бели Манастир и послѣје кажем кад сам дошао кући онда ето жена нема новаца, нема овог, оног. То је сад и велики период прошао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам само где Вам је била кућа, где сте живели тада?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: На истој тој адреси на којој и сада, Петловац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петловац?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Да, онда је била исто улица Звонка Бркића, само је био број 21, али прави број треба бити 30 као и данас што стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Зашто су они дошли, шта су рекли кад су дошли код Вас у кућу зашто долазе?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Мој господине, нису они рекли ништа. Они су прво почели тући, наводно траже оружје, тога није било и шта да Вам кажем, нису они питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте били по занимању тада?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Пољопривредни техничар, био сам, на Бељу сам радио као пословођа и био сам кући, ето то је било послѣје подне послѣје раднога времена, кад су они дошли ја сам тог тренутка лежао на каучу, ето одмарао послѣје подне. Чуо сам комешање по кући, на колико сам се ја диго добио сам, и опет лего само овај пута на под, не на кауч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били обучени?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па они су били у маскирним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се представили некако, шта они представљају? Шта су рекли?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Ма ништа нису они рекли, него удри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте дана били у станици милиције?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Један дан и једну ноћ, односно два дана и једну ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сина Вам нису одвели?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Син је остао код куће?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Он је остао код куће, он је ето сломљена му је носна кост и три ребра, после је он отишао код рођака у Нови Сад па је те ране некако преболио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете њега је тукао Зоран Вукшић, одакле знате Зорана Вукшића?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Да. Па он је био поштар тамо у Белом Манастиру и тако да ето сам га знао, долазио је у Петловац. Нисмо били ни у каквој завади, ни шта ја знам, прије тога. Зашто је то тако направио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли говорили нешто док су Вас тукли, сем што су тражили оружје?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Ма нису ништа говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче. Сада ће Вам питања поставити прво тужилац, а онда и друге странке у поступку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан господине Залај, ја заступам оптужбу у овом предмету, само неколико питања.

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те прилике кад су Вам ушли у кућу поменули сте ову двојицу Јарића и Вукшића, да ли је изузев њих било још неколико лица заједно са њима?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па управо тако неколико. Ја не знам точан број колико је било, а било је њих пет-шест сигурно у кући још осим њих двојице, а кад су ме извели ван онда видим да је на сваком ћошку куће пушкомитраљез постављен и наоружање, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је Ваш син те прилике имао година?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па он је био 22-23 године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су Вас превезли до станице милиције у Белом Манастиру?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па нека «Нива» без врата, без.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били сами од мештана у тој «Ниви» са тим полицајцима или је био још неко од ваших мештана заједно са Вама?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Ја сам био сам, сам сам био и један је возио, а један је био крај мене са пиштољем цијело вријеме упереним од тих младића, млађих дјечака, кажем ја њих и не познам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли Јарић и Вукшић били са Вама кад сте стигли у полицију Бели Манастир?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не. Мене су тамо у једну просторију затворили где је било већ њих пет-шест-седам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте дошли у полицију да ли Вас је неко легитимисао, узео неке податке, да ли сте давали неке неку изјаву тад у станици милиције?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не. Нико ништа није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да су Вас одвели доле у ту просторију.

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли је још неко изузев Вас био од ваших мештана у тој просторији?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па је, па било је још једно пет или шест, онда су навече још једнога или двојицу довели, исто смјестили тамо у току ноћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате имена неког од ваших мештана које сте препознали те прилике у тој просторији?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па знам да је био Задрavec Стјепан из Петловца, а ове друге не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко долазио у те просторије и ту у тој просторији физички малтретирао Вас или неке од ових осталих који су били затворени са Вама?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Да, па ујутро је дошао Вукшић и једнога је ето тако злостављо, како да кажем, тукао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На који начин га је тукао, чиме га је тукао ако можете ближе, ако се сећате?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па имо је неки пендрек, ваљда се то тако зове или шта ја знам, ја нисам ни у полицији био, нити сам поближе упознат са тиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити имена ако сте га познавали уопште тог лица кога је Вукшић ујутру ударао?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не, не знам. Наводно да је тамо негде из Мирковца, одакле ли, са територије Барање је, а како се зovem не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали од раније Бертић Велимира?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стригић Слободана?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хрњака?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам. Немам више питања.

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Молим.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Бранилац Зорана Вукшића. Данас сте изјавили да сте познавали, да познајете Вукшића и да је био поштар у Белом Манастиру. Да ли је он носио пошту и у месту где Ви живите?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па можда је био на замјени али ја не бих са сигурношћу то тврдио.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли познајете Рудуку Ружића? Да ли знате ко је Рудика Ружић?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А Далибор Барић?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: То су поштари који су били радили у Белом Манастиру, да ли Вам је познато?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не, не познам.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро. Кажите ми тога дана када сте приведени, где су Вас одвели?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: У Бели Манастир у станицу ондашње милиције.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Где сте били смештени?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па у једној просторији доле у подруму.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Како је изгледала та просторија, је ли то била једна просторија или је било више тих просторија?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па просторија једна, у једној просторији смо били, па ходник, има ту више просторија.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Где се налази та просторија, са које стране, како?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: У станици милиције у Белом Манастиру, преко пута те просторије је ВЦ и лавабо, а ја био тамо једном и хвала богу никад више.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Док сте били у СУП-у Бели Манастир да ли је неко водио разговор са Вама?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Сутрадан сам разговарао са Вукшићем и на његову, как да кажем, одобрење или чега ли, сам и пуштен ван.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли Вам је тада речено, да ли сте питали зашто сте Ви приведени, из ког разлога?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: А ко је имао храбрости питати ишта, него молио бога и њега да ме пусти да изађем и да се вратим својој дјечи и супруги.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: И само ако можете да нам кажете како је изгледао Зоран Вукшић тада, да нам опишете његов изглед?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Његов изглед?

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да.

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па био је млад боже драги, и ето, не знам ја чему сад његов изглед, нисам ја њега.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Рекли сте да сте га познавали, па како је изгледао?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Ма јесмо, знали смо се и пар пута смо били у Петловцу заједно.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Па кажите нам како је изгледао тог дана када је водио разговор са Вама?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па био је у маскирној униформи, како је изгледао, како изгледа, мало коврчаве косе и ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате сећате, ако се не сећате.

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па не знам, не могу, ја сад детектират.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Ја бих Вас замолила ако можете физички изглед да мало опишете како је он то изгледао?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па он је мало јаче грађе и како сад физички, не могу ја то.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је било нешто специфично у његовом изгледу?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Откуд знам, ко да сам ја добро и видио.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми да ли сте после када сте пуштени, да ли је са Вама вођен неки разговор од стране истражитеља?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Ја бих предложила да се изврши препознавање ако постоји могућност да се покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошло је 20 година врло је тешко да ће било кога, али можемо, он ће видети.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како иде препознавање, треба више лица, ово је врло тешко, немамо услове, то може само као истражна радња.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, ништа. Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, има ли питања неко? Вукшићу имате ли Ви? Не. Ако нема нико од окривљених, само ја. Господине Залај, рекли сте овде да Вам је када Вас је испитивао Зоран Вукшић запретио да не смете нигде од куће, шта Вам је рекао зашто не смете нигде од куће?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Ма није то био, не знам, реко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није Вам запретио?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: «Куд год кренеш чекамо те на све четири стране, ако не тебе онда твоју дјецу», и ја сам још осто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Вас кад сте Ви били техничар, кажете нисте имали никакве везе ни са политиком, нисте били полицајац?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не, никакве везе са политиком, нити сам био ХДЗ-овац. Остао сам још годину дана и даље сам радио на Бељу, међутим ето не знам, који је разлог био да дођу код мене, једино што, не знам, могу једино рећ вјероватно због новаца јер су знали да добро стојим, ето плаћа није била у оно вријеме лоша и била је и на вријеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су Вам однели од тих ствари које сте поменули шта су Вам однели од злата?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Па однели су минђуше, наруквицу, ланчиће, што год су нашли, ја не кажем да је то Вукшић покупио јер он је био тамо у дневној соби, а ови други су одали горе-доле, ја вјерујем да су они покупили, е сад и имао сам шестомјесечну плаћу негде у оно вријеме око 12 тисућа марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то су однели?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Да, и то мој пасош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте кажете тек, годину дана сте остали још и радили сте, јесте ли чули нешто можда о убиству породице Чичак или о убиству Барић Адама?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Ја се више нисам кретао нигде осим на посао, и са посла кући, тако да ето до мене те информације нису долазиле и о томе не бих могао ништа рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Син Вам се није вратио назад у Барању, он је остао у Новом Саду, је ли се вратио касније?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Син се вратио у Барању и у Кнежеву је живио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Нема више питања.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине Залај што сте сведочили у овом поступку.

Да се одјавимо са Жупанијском судом у Осијеку, хвала још једном.

Сведок СЛАВКО ЗАЛАЈ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сутра имамо да ће доћи Давор Таслицић, Жељко Обрадовић и Милан Дадић, а Стипо Абришин је умро, тако да он неће приступити, то смо добили још пре неки дан, па ћемо видети, ето то су ова лица која су дала да ће доћи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 10 часова и 37 минута, наставиће се дана 10.11.2011. године у 09 часова и 30 минута испитивањем сведока Давора Таслицића, Жељка Обрадовића и Милана Дадића.

Довршено.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА